

Danny, a szupersrác

Részlet Roald Dahl Danny, a szupersrác című regényéből.

1. Apám felém fordult, rám nézett, kezét szelíden a vállamra tette.

- Nagy autószerelőt akarok nevelni belőled - mondta. - S ha felnősz, remélem, híres tervezőmérnök leszel, aki új és egyre jobb autó- és repülőgépmotorokat tervez. Csak-hogy - folytatta - ahhoz sokat kell ám tanulni. Egyelőre azonban nem küldelek iskolába. Még két év, és annyit tanulsz itt mellettem, hogy szét tudsz szedni egy kisebb-fajta motort, és össze is rakod - egyes-egyedül. Azután elmehetsz majd az iskolába.

Most alighanem azt gondoljátok: bolond az apám, hogy egy kisgyerekből szerelőt akar nevelni - pedig nem bolond egyáltalán. Gyorsan tanultam, és boldog voltam, hogy tanulhatok. Szerencsénkre senki sem kérte tőlünk számon, miért nem járok iskolába.

2. Így telt el még két esztendő, s hétéves koromban, ha hiszitek, ha nem, csakugyan szét tudtam szedni egy kisebb motort. Szét bizony, darabokra: dugattyúkat, főtengelet, mindent. Aztán összeraktam rendesen.

3. Hát így folyik a mi életünk. Nincs az én világomban más, csak a benzinkút, a műhely, a lakókocsi, az iskola meg persze a környékbéli erdők, mezők, patakok. De sohasem unatkozom. Apám mellett nem is lehet unatkozni. Sziporkázó ember az én apám. Úgy pattannak ki belőle a tervek, az ötletek, az új gondolatok, ahogy a szikrák záporoznak a köszörűkéről.

- Jó szél fúj ma - mondta egy szombat délelőtt. - Épp sárkányeregetésre való. Csináljunk sárkányt, Danny!